

HEIJASTE

4/2008 1.12.2008

24. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Raimo Ala-Hynnälä</i>	Puheenjohtajan kynästä.....	3
<i>Tapio Talvitie</i>	Iankaikkisen Pojan henkigravitaatio.....	4
<i>Pertti Leinonen</i>	Raamattu vai Urantia-kirja – vaiko molemmat?	7
<i>Seppo Niskanen</i>	Itsekkydestä.....	11
<i>Antti Roine</i>	Energia on suurin haasteemme	14

HEIJASTE**Julkaisija:** Suomen Urantia-seura ry**Päätoimittaja**

Kalevi Eklöf
Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA
Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200
julkaisukomitea-pj@urantia.fi

Toimitussihteeri

Jouni Nurmi
Helsinginkatu 2a C 91, 00500 HELSINKI
Puh. 050 343 4310
jouni.nurmi@bastu.net

Toimittajat

Maija Heikkilä
HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Leena Kari
HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Marja-Leena Eklöf
KLAUKKALA
Puh. (09) 879 9474

Taitto

Martti Vanninen, ESPOO puh. 040 727 8714

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakenisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 €, irtomerkki 4 €. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 1/2009 tarkoitettua aineistoa toimitukselle 15.2.2009 mennessä. Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry
PL 212, 00101 HELSINKI
Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili:
Nordea 142730-102126

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Osoite: Sivurinne 1 A,
01800 KLAUKKALA
Puhelin: (09) 879 4351, 040 830 1200
Faksi: (09) 879 7467
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa
Sampo 800012-70160873

ISSN 0784-3534

Puheenjohtajan kynästä

Taas on yksi vuosi pian loppuillaan ja uutta odotellaan. Yhdistyksemme toiminta on ollut menneenä vuonna taas vilkasta. Olemme järjestäneet kaksi suurempaa lukijatapaamista, joista toinen oli tammikuun lopussa ja toinen kesäkuun alussa. Yhdistyksemme jäsenet ovat esitelleet *Urantia-kirjaa* neljällä eri messuilla, joista viimeisin oli Hengen ja Tiedon messut. Helsingissä on lisäksi järjestetty paikallisesti useita esitelmätilaisuuksia kirjan eri aiheista. Jäsenemme ovat osallistuneet myös kansainväliseen Urantia-toimintaan. Kaikki edellä mainittu sekä muu toiminta vaatii ihmisiltä järjestelytyötä, esitelmien valmistelua ja pitämistä, artikkeleiden kirjoittamista, nettisivujen tekemistä ja ylläpitoa, yhteydenpitoa lukijakuntaan, suhteiden ylläpitoa viranomaisiin ja yhteisöihin, kansainvälisessä toiminnassa mukanaoloa, kääntämistä, taloudellista tukemista, lehden tekoa, suunnittelua, matkustamista ja osallistumista. Kaikki tämä antaumuksella ja sydämestä, tunnistaen, että olemme Isän lapsia ja hänen asiallaan. Oikeastaan hämmästyin itsekin, kun kirjasin ylös kaikkia yllä olevia asioita, onhan kyse puhtaasta talkootyöstä, vieläpä työstä, jota tekevät suurimmaksi osaksi ihmiset, jotka ikänsä puolesta kuuluvat jo ikämies- tai -naissarjoihin. Henkinen vireys korvaa kuitenkin ehdottomasti kaiken sen mitä fyysisellä puolella menetetään.

Vuosi vuodelta tapahtuva jäsenistön ikääntyminen tuo mukanaan isoja haasteita, sillä aikaa myöten osallistuminen, matkustaminen ja tekeminen käyvät yhä vaativammiksi. *Urantia-kirjaa* on Suomessa myyty yli 6 000 kpl, ja tiedän, että *Urantia-kirjalla* on iso määrä myös nuoria ja työikäisiä lukijoita. Haasteena on saada näitä ihmisiä mukaan itse toimintaan ja siten jatkamaan tärkeää työtä *Urantia-kirjan* ja sen sanoman välittäjinä tulevalle sukupolvelle ja aikakaudelle meidän jälkeemme. Tuntuu oudolta todeta, mutta todellakin suuri osa yhdistyksen ihmisistä on tehnyt työtä *Urantia-kirjan* parissa jo kymmeniä vuosia, vanhimmat aina 60-luvulta lähtien. Nyt olisi korkea aika löytää ja saada joukoittain uusia nuoria lukijoita mukaan toimintaan.

Myös kansainvälisessä toiminnassa näkyy uusien, innokkaitten ihmisten löytäminen olevan työlästä, sillä esimerkiksi Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen alaisen ISB:n sihteerin sekä levityskomitean ja opintoryhmäkomitean puheenjohtajien paikat ovat olleet avoinna jo kuukausien ajan.

Viimeisimmästä Urantia-säätiön nettijulkaisusta saimme lukea seuraavaa: ”Urantia-säätiön johtokunta

ilmoittaa, että **Seppo Kanerva** eroaa johtokunnasta ja presidentin tehtävistään. Hänen päätöksensä astuu voimaan 9.11.2008. Seppo jatkaa toistaiseksi vielä käännöstoiminnan vastaavana.”

Eroilmoituksessaan hän sanoi: ”Minusta tuntuu, että olen antanut ilmoitukselle ja säätiölle kaiken voitavani, ja nyt on aika vetäytyä yksityisyyteen. Olen ollut mukana vuodesta 1984, jolloin ryhdyin kääntämään ilmoitusta äidinkielelleni. Siitä lähtien minulla ei ole juurikaan ollut yksityiselämää. Saavutan aivan kohta eläköitymisiän (joka maassani on 65 vuotta). Haluan nauttia loppuelämäni vuosista vapaana velvollisuuksista ja vastuista.”

Kukapa muu elinaikanaan olisi tehnyt yhtä paljon työtä ja toiminut niin antaumuksellisesti ilmoituksen hyväksi kuin Seppo. Kiitos tästä kaikesta sekä henkilökohtaisesti että yhdistyksen puolesta!

Rakastavasta palvelusta *Urantia-kirjan* lainaus seuraavassa:

Jeesus Nasaretilainen. Kristus Mikael esitti Urantialle neljännen kerran käsityksen Jumalasta Universaalisenä Isänä, ja tämä opetus on yleisesti ottaen ollut vallalla siitä lähtien. Hänen opetustensa ydinsanoma oli rakkaus ja palvelu, se rakastava palvelu, jota luotu poika osoittaa omasta vapaasta tahdostaan, kun hän tunnustaa Jumalan, hänen Isänsä, rakastavan huolenpidon ja kun hän vastaa siihen. Kysymyksessä on se omasta tahdosta suoritettu palvelu, jota tällaiset luodut pojat suorittavat veljilleen tajutessaan riemumielellä, että he tässä palvelussa samalla palvelevat Jumala Isää. [1008:1]

Tulevaa talvea, joka aina tuntuu yhtä kylmältä ja pimeältä, voi hyvin piristää yhteisillä tapaamisilla, joten osallistukaa aktiivisesti kaikkeen mikä tuntuu hyvältä. Seuraava *Urantia-kirjan* lukijatapaaminen (talvipäivät) järjestetään 30.1.–1.2.2009 Alkio-opistolla Korpilahdella, joka vuoden alusta kuuluu itse asiassa Jyväskylän kaupunkiin. Kansainvälinen Urantia-konferenssi pidetään Espanjan Malagassa 17.–21.4.2009. Monet Urantia-opintoryhmät kokoontuvat jälleen ensi vuonnakin eli paljon yhteistä toimintaa on tarjolla.

Oikein hyvää loppuvuotta ja alkutalvea teille kaikille lukijoille!

Raimo Ala-Hynnä

Iankaikkisen Pojan henkigravitaatio

Tapio Talvitie

Esitelmä kesäpäivillä 2008

Iankaikkinen Poika, kolminaisuuden toinen persoona, on meille urantialaisille melko tuntematon. Yksi syy tähän on ollut puuttuva tieto siitä, että Jumalan Poikia on moniaita, sekä jo vuosituhansia vallinnut väärinkäsitys, jossa Kristus Mikael, Iankaikkisen Pojan poika, on sekoitettu Iankaikkisen Pojan persoonaksi. Tiedämme Iankaikkisesta Pojasta suunnilleen vain sen, mitä *Urantia-kirja* meille on siitä paljastanut. Perimätietoa tai muuta kirjallisuutta aiheesta ei liene saatavilla.

Iankaikkinen Poika on yhtä ikuinen kuin on Isäkin, ja hän on Universaalisen Isän ”ensimmäisen” persoonallisen ja absoluuttisen ajatuksen täydellinen ja lopullinen ilmentymä. Hän on hengellinen personoituma siitä, mikä on Paratiisin-Isän universaalinen ja infiniittinen käsitys jumalallisesta todellisuudesta, kvalifioimattomasta hengestä ja absoluuttisesta persoonallisuudesta (s. 73).

Ensimmäinen Lähde ja Keskus on Tahtoabsoluutti ja Toinen Lähde ja Keskus on Persoonallisuusabsoluutti eli Iankaikkinen Poika on absoluuttinen persoonallisuus. Samalla hän on myös universumien universumin hengellinen keskus ja hengellinen vallanpitäjä.

Iankaikkisen Pojan asuinsija on ikuisella Paratiisin saarella, jossa hän on asunut jo aikojen alusta saakka, eikä hän voi sieltä koskaan poistuakaan. Vaikka hänen persoonansa olinpaikka on tällä tapaa sidottu, hänen kokemuksensa, tietämyksensä ja viisautensa ei tunne tällaisia rajoituksia. Hän on yhtä kaikkietävä kuin Universaalinen Isä, eikä mikään maailmankaikkeuden tapahtuma tule Isälle sen enempää kuin Pojallekaan koskaan yllätyksenä, he tietävät alusta alkaen mikä on lopputulos, heille kaikki aika on aina läsnä. He tuntevat ja tietävät myös universumien universumin kaikkien henkien ja hengellistyneiden olentojen luvun ja olinpaikankin.

Iankaikkinen Poika tunnetaan maailmankaikkeudessa monella nimellä, kuten Rinnakkainen Lähde, Myötäluoja, Kumppaniabsoluutti, Rinnakkainen Henkikeskus ja Ikuinen Henkihallinnoija. Paikallisuniversumimme päämajassa, Salvingtonissa, hänet tunnetaan Toisena Ikuisena Lähteenä ja Keskuksena ja Melkisedekit puhuvat hänestä Poikien Poikana. Ja kuten tiedämme, jumaluudethan eivät ole koskaan il-

moittaneet itsestään mitään nimeä. Heistä tiedetään ainoastaan se, minkä luonteisia he ovat. Niinpä heille annetut kutsumanimet ovatkin tästä syystä moninaisia, enemmän tai vähemmän paikallisia kuvauksia tai korostuksia heissä ilmenevistä luonteenpiirteistä.

Universaalinen Isä toimii aina, milloin mahdollista, vain poikiensa kautta. Hän delegoi sen, mikä on delegoitavissa. Aina kun Isä ilmaisee itsensä persoonallisesti ja absoluuttisesti, hän tekee sen Iankaikkisen Poikansa kautta, joka aina on ollut, joka nyt on ja joka aina on oleva elävä jumalallinen Sana (73:1). Iankaikkinen Poika huolehtii lakkaamatta siitä, että Isän ikuisen tarkoituksen hengelliset puolet toteutuvat, sitä mukaa kun tämä tarkoitus paljastuu kehittyvien universumien eri ilmiöissä. Ja Pojalle on yhteistä Isän kanssa myös tämä itsensä lahjoittamisen ominaisuus hänen antaessaan tuhlailevasti itsestään Äärettömälle Hengelle, heidän yhteiselle toimeenpanijalleen. Maailmankaikkeuden hallinnon ikuisessa järjestelmässä ei tunneta tuhlailevaa ja tarpeetonta toimintojen päällekkäisyyttä. Jumaluudet eivät tunne mieltymystä hyödyttömään moninkertaisuuteen maailmankaikkeuden hoidon piirissä, siksi töitä ja vastuuta delegoidaan aina kun mahdollista.

Iankaikkinen Poika, aivan kuten Luoja-Pojatkin, on kokonaan Isän kaltainen. Itse asiassa Iankaikkinen Poika on universumien universumille persoonallisesti julkituotu Jumala Isä. Niinpä on oikein sanoa Iankaikkisesta Pojasta ja kaikista rinnakkaisista Luoja-Pojista: ”Joka on nähnyt Pojan, on nähnyt Isän” (74:7). Niin kuin Jumala on rakkaus, niin on Poika laupeus. Ja kun Jumala on rakkaus, niin Poika on armo. Armo on sovellettua rakkautta, Isän rakkautta, joka toimii hänen Iankaikkisen Poikansa persoonassa. Poika ei voi rakastaa enemmän kuin Isä, mutta hän voi osoittaa luoduille armoa tavalla, jossa on jotakin enemmän. Meille, vaatimatonta alkuperää oleville, Poika saattaa näyttää persoonallisemmalta, sillä hän on lähestyttävyydessään meitä yhden askelen Universaalista Isää lähempänä. Iankaikkinen Poika on luomakunnan suuri armonjakaja. Laupeus on Pojan hengellisessä luonteessa kaikkein olennaisinta. Rakkauksen ilmenemiseroa voisi karkeasti kuvata niinkin, että jos Jumalan rakkaus on lähempänä isällistä rakkautta, niin Iankaikkisen Pojan osoittama rakkaus ja huolen-

pito on sitten lähempänä äidillistä rakkautta.

Iankaikkisella Pojalla on myös rajoituksensa: hän ei toimi henkilökohtaisesti fyysisillä eikä mielihioivan alueilla eikä lahjoita persoonallisuutta ilman Isän tai Äärettömän Hengen läsnäoloa. Hengellisenä ylivaltiaana, infiniittisenä ja yksinomaisesti persoonallisena olentona hän ei kykene fragmentoimaan olemustaan. Hän ei voi vuodattaa eikä lahjoittaa yksilöllistettyjä osasia omasta minuudestaan muille entiteeteille tai persoonille kuten tekevät Universaalinen Isä ja Äärettömän Henki. Ja koska hän on absoluuttinen olento, hänen ei myöskään ole mahdollista katkaista persoonallisuuteen kuuluvaa tietoisuutta, lahjoittautumalla henkilökohtaisesti universumien maailmoihin, sillä kaikki henkigravitaation voimalinjat keskittyvät häneen. Hengellisen gravitaation hallinta vaatii keskeytymättömyyttä otetta, sillä gravitaatio ei ole automaatti, vaan sen takana on absoluuttinen ja aktiivinen persoonallisuus. Hän voi kuitenkin monilla muilla keinoin korvata näitä niin kutsuttuja rajoitteitaan. Kun hän ei voi asua ihmisten sisällä fragmenttina, hän voi asua ihmisten keskuudessa alaslaskeutuvien lahjoittautuvien Poikiensa kautta. Mainittakoon, että näillä Pojilla on oma keskinäinen yhteydenpitopiirinsä, joka on irrallaan Toisen Lähteen henkigravitaatiopiiristä. Kaikki Jumalan Pojat, joiden alkuperä on Paratiisin-Jumaluuksien persoonissa, kommunikoivat suoraan ja pysyvästi Iankaikkisen Äiti-Pojan kanssa. Ja sellainen kommunikointi on viivytyksettömyyttä; se on ajasta riippumatonta, mutta toisinaan avaruuden ehdollistamaa.

Henkirealiteettien ylläpitäjän asemassa Iankaikkinen Poika on ikuisena vastapainona Paratiisin Saarelle, joka pitää yllä kaiken aineellisen. Poika ei liioin toimi luoduille olennoille osoitetun mielihioivan tasoilla muutoin kuin Myötätoimijan kautta. Iankaikkinen Poika on kokonaan hengellinen, ja ihminen on hyvin lähellä sitä, että hän olisi täysin aineellinen. Niinpä Iankaikkisen Pojan käsite ei koskaan voikaan loistaa kirkkaana missään aineellisessa tai edes morontiaalisessa mielessä. Koska Iankaikkisen Pojan hallinto superuniversumeissa on yksinomaan hengellistä ja yli-personoallista, se ei ole luotujen persoonallisuuksien havaittavissa. Vasta kun henkistymme sisimmässämme asuvan Suuntaajan avustamana, alkaa mieleemme vähä vähältä virittyä jumalallisiin asenteisiin ja reagoi Toisen Lähteen ja Keskuksen kaikkivoipaisen henkigravitaatiopiirin hengelliseen vetovoimaan. Eli Iankaikkinen Poika erottautuu ja näyttää sitä todellisemmalta, mitä korkeamman asteen hengestä ja hengellisyydestä on kysymys. Edetessämme ajallisuudesta lähtevinä pyhiinvaeltajina Havonan kehien läpi saamme kyvyn Pojan luo pääsemiseen paljon ennen kuin meille tulee valmius Isän näkemiseen.

Henkigravitaatio

Iankaikkinen Poika on kosmisen todellisuuden henkitason liikkeelle paneva voima. Pojan hengellinen voima on absoluuttinen suhteessa maailmankaikkeuden kaikkiin aktuaalisuuksiin. Koska henkigravitaatio on Iankaikkisen Pojan absoluuttisessa otteessa, niin hän valvoo sen kautta täydellisesti koko erilaistumattoman henkienergian keskinäissidosten kokonaisuutta ja koko aktuaalistunutta henkitodellisuutta. Koko puhdas, fragmentoimaton henki sekä kaikki hengelliset olennot ja arvot reagoivat Paratiisin ensimmäisen Pojan infiniittiseen vetovoimaan. Ja jos ikuisessa tulevaisuudessa kävisi niin, että ilmaantuisi rajaton maailmankaikkeus, Alkuperäisen Pojan henkigravitaatio ja henkivoima huomattaisiin silloinkin täysin riittäviksi tällaisen äärettömän luomuksen hengelliseen valvontaan ja tehokkaaseen hallintaan. On merkillepantavaa, että hengellinen gravitaatiovalvonta toimii ajasta ja avaruudesta riippumatta, eikä mikään maailmankaikkeuden tapahtuma voi hengellistä gravitaatiota koskaan muuttaa. Siksi henkienergia säilyy vähentymättömänä sitä paikasta toiseen siirrettäessä. Henkigravitaatio ei koskaan kärsi ajallisista väpeistä eikä avaruudessa tapahtuvasta heikkenemisestä. Se ei heikkene suhteessa siirtomatkan neliöön, eikä puhtaan henkivoiman pii-rejä hidasta aineellisen luomistuloksen massa. Ja se, että puhtaat henkienergiat menevät näin ajan ja avaruuden tuolle puolen, kuuluu luonnostaan Pojan absoluuttisuuteen. Se ei johdu gravitaation kumoavien Kolmannen Lähteen ja Keskuksen voimien väliintulosta.

Kaikki suuruniversumin henkigravitaatiopiirin reaktiot ovat ennalta arvattavissa. Iankaikkisen Pojan kaikkiallisen hengen kaikki toiminnat ja reaktiot ovat tunnettuja ja niitä pidetään luotettavina. Tunnettujen lakien mukaisesti voivat meitä ylemmät olennot mitata hengellistä gravitaatiota, aivan kuten me ihmiset voimme laskea äärellisen fyysisen gravitaation vaikutuksia. Henkirealiteetit reagoivat hengellisen gravitaatiokeskuksen vetovoimaan oman laadullisen arvonsa, oman hengellisyytensä, tosiasiallisen määrän mukaisesti. Henkisubstanssi (laatu) on aivan yhtä lailla henkigravitaatioon reagoivaa kuin järjestynyt fyysisen aineen energia (määrä) on fyysiseen gravitaatioon reagoivaa. Henkigravitaation reaktiot ja vaihtelut vastaavat aina sitä, mikä on hengellisten arvojen pitoisuus, tietyn yksilön tai maailman laadullinen hengellinen status. Tämä vetovoima reagoi heti minkä tahansa universumitilanteen tai planeetan tilan henkienvälisiin ja hengen sisäisiin arvoihin. Joka kerta, kun hengellinen realiteetti aktuaalistuu universumissa, tämä muutos tekee välttämättömäksi välittömän ja saman-

aikaisen henkigravitaation uudelleenjärjestelyn.

Todettakoon vielä, että kaikki nämä hengelliset arvot ja henkivoimat ovat todellisia; todellistakin todellisempia. Persoonallisuuden kannalta henki on luomakunnan sielu ja aine kuin varjomainen fyysinen ruumis. Aineellisille olennoille hengen maailma on enemmän tai vähemmän epätodellinen; henkiolennoille taas aineen maailma on miltei kokonaan epätodellinen, se on vain henkirealiteettien substanssin varjo.

Iankaikkisen Pojan hengellisen läsnäolon varsin luotettavan ja ennustettavan toiminnan rinnalla on vielä ilmiöitä, jotka eivät ole reaktioidensa osalta samassa määrin ennalta arvattavia. Sellaiset ilmiöt lienevät osoituksena Jumaluusabsoluutin rinnakkaistoinnasta hengellisten potentiaalien maailmoissa. Iankaikkisen Pojan henkilönsäolon tiedetään olevan sitä, että asioihin vaikuttaa majesteettinen ja infiniittinen persoonallisuus, mutta Jumaluusabsoluutin uumoiltuihin esiintymisiin liittyviä reaktioita ei enää pidetä persoonallisina. Persoonallisuuden näkökulmasta ja henkilöiden kannalta katsottuna Iankaikkinen Poika ja Jumaluusabsoluutti näyttävät suhteutuvan seuraavasti: Iankaikkinen Poika vallitsee aktuaalisten hengellisten arvojen maailmaa, kun Jumaluusabsoluutti taas näyttää läpäisevän potentiaalisten henkiarvojen suunnattoman alueen. Kaikki henkisuontoinen aktuaalinen arvo saa sijansa Iankaikkisen Pojan gravitaation otteessa, mutta jos se on potentiaalista, se on silloin ilmeisestikin Jumaluusabsoluutin huomassa.

Iankaikkisen Pojan merkitys ihmiselle

Iankaikkisen Pojan hengellisen gravitaation puoleensa vetävä voima on eloon jäävien ihmisielujen Paratiisiin-nousun salaisuus. Kaikki aidot henkiarvot ja kaikki hengellistyneiksi katsottavat yksilöt pysyvät Iankaikkisen Pojan hengellisen gravitaation hellittämättömyydessä otteessa. Kuolevaisen mieli aloittaa elämänkaarensa aineellisena mekanismina, ja se otetaan Lopullisuuden Saavuttajakunnan jäseneksi kutakuinkin täydellistyneenä henkiolemassaolevana, johon aineellinen vetovoima vaikuttaa aste asteelta yhä vähemmän ja joka vastaavasti koko tämän kokemuksen aikana käy yhä reagoivammaksi sisäänpäin vetävään henkigravitaatioon. Henkigravitaatiopiiri kirjaimellisesti vetää ihmisen sielua Paratiisia kohti (84:2).

Iankaikkisen Pojan ehdotusta on myös käytäntö, jossa Jumalan Pojat lahjoittautuvat evolutionaarisille luomakunnille, heidän päämääränsä valaistukseksi ja Isän julkituomiseksi. Ja juuri näitten lahjoittautumisten myötä Jumalan Pojista on tullut kaikille kehittyville luoduille ”tie, totuus ja elämä”.

Henkigravitaation piiri on myös peruskanava us-

kovan ihmissydämen esittämien vilpittömien rukousten lähettämiseksi ihmistietoisuuden tasolta aktuaaliseen Jumaluuden tietoisuuteen. Universaalinen henkigravitaation piiri sieppaa sen, mikä esittämässämme rukouksissa edustaa todellista hengellistä arvoa, ja välittää sen heti ja samanaikaisesti kaikille asianomaisille jumalallisille persoonallisuuksille. Kukin heistä omistautuu sille asialle, joka kuuluu hänen henkilökohtaiseen toimialaansa. Rukouksissamme vaikuttimena oleva ajatus – hengellinen sisältö – on se, joka antaa esittämällemme rukoukselle merkityksen. Sanat itsessään ovat arvottomia, joskin ne voivat helpottaa ajatuksen keskittymistä. Kääntäen, jos hartaat pyyntöme ovat pelkästään aineellisia ja kokonaan itsekeskeisiä, ei ole mitään menetelmää, jolla sellaiset arvottomat rukoukset pääsisivät Iankaikkisen Pojan henkiyhteyspiiriin. Minkään sellaisen anomuksen sisältö, joka ei ole ”hengen kirjoittama”, ei voi päästä universaaliseen hengelliseen yhteyspiiriin. Sellaiset kokonaan itsekkäät ja aineelliset pyynnöt kuoleutuvat; ne ovat kuin ”helisevä vaski ja kilisevä kulkunen”.

Henkigravitaation puoleensa vetävä voima ja siihen reagointi eivät toimi vain suhteessa koko maailmankaikkeuteen vaan jopa yksilöiden ja yksilöryhmien välillä. Minkä tahansa maailman, rodun, kansakunnan tai uskovien yksilöiden muodostaman ryhmän hengellisten ja henkistyneiden persoonallisuuksien välillä vallitsee hengellinen yhteenkuuluvuus. Samanlaiset mieltymykset ja toiveet omaavien, mieleltään hengellisten henkilöiden välillä on henkisuuntoista, välitöntä vetovoimaa. Eli puhe *sukulaissieluista* ei ole pelkkä kielikuva (82:5).

Näin ja tällä tapaa Iankaikkinen Poika harjoittaa absoluuttista hengellistä suvereenisuutta. Kirjaimellisesti hän pitää kaikkia henkirealiteetteja ja kaikkia hengellistettyjä arvoja ikään kuin kämmenensä kuopassa.

Raamattu vai Urantia-kirja – vaiko molemmat?

Pertti Leinonen

Esitelmä kesäpäivillä 2008

Haluan esittää kuvitteellisen vuoropuhelun muodossa kahden henkilön keskustelun, joka käsittelee niitä erilaisia uskonnollista maailmankäsityksiä, jotka avautuvat *Raamatun* ja *Urantia-kirjan* pohjalta siten kuin itse olen ne ymmärtänyt.

Haluan korostaa, että kysymyksessä on vain oma subjektiivinen näkemykseni eikä niinkään dogmaattinen kattava vertailu.

Olen tullut vakuuttuneeksi siitä, että näiden kirjojen perussanoma on loppujen lopuksi yhteneväinen, mutta eri aikakausille annettuina ja sanoman antajien alkuperästä johtuen ne sisällöltään eroavat toisistaan kuin yö ja päivä.

Olkoon kysymyksessä vaikkapa henkilöt A ja B. A on etsijätyyppinen ihminen ja on kiinnostunut muustakin kuin materialismista ja on tutustunut *Raamattuun* sekä jonkin verran muihin uskontoihin, mahdollisesti joogaan ja parapsykologiaan sekä tuntee vetoa raja-alueen ilmiöitä kohtaan. B on taas henkilö, joka on jo lapsuudestaan asti ollut kiinnostunut Jumalasta, uskonnoista, tähtitieteestä ja avaruuden ilmiöistä, myös ufoista ja kaikesta, mikä liittyy kuolemantokaiseen elämään, koska hän on aina pitänyt selviönä, ettei matkamme päädy vain mullan alle, vaan elämä jatkuu haudan toisella puolella uudessa olomuodossa kirkkaammassa maailmassa.

A tapaa B:n sattumalta ja tulee puhe myös ihmisen osasta täällä maan päällä ja siitä mihin uskomme. Syntyy kiinnostava keskustelu perimmäisistä kysymyksistä ja siinä yhteydessä B mainitsee tutustuneensa *Urantia*-nimiseen kirjaan jo kauan aikaa sitten ja ehdottaa A:lle tutustumista teokseen. A:n mielenkiinto herää, ja hän alkaa esittää kysymyksiä kirjan sisällöstä, ja se johtaa seuraavaan keskusteluun:

A: Mitä tämä mainitsemasi kirja pitää sisällään ja kuka sen on kirjoittanut?

B: Kyseessä on kirjan mukaan planeettamme ulkopuolelta tullut jumalallinen totuuden ilmoitus ihmiskunnalle, ja sen takana on taivaallisten olentojen ryhmä, joka toimii oman superuniversumimme pääkaupungissa, joka taas sijaitsee linnunratajärjestelmämme keskuksessa. Kirjalla ei ole yksittäistä tekijää, vaan se on vastaanotettu tuntemattomalla menetelmällä 1900-luvun alkuvuosikymmeninä Yhdysvalloissa Chicagos-

sa. Vastaanottajana oli pieni ryhmä, jonka keskuhenkilönä oli psykiatri tri **William S. Sadler**. Ilmoituksen antajat sanovat sen olevan VIIDES AIKAKAUSIKOHTAINEN TOTUUDEN ILMOITUS ihmiskunnalle sen historian aikana. Ilmoitus sisältää valtavan määrän asioita ja taivaallisia olentoja, joista ei ole aikaisemmin kerrottu ihmiskunnalle. Kirjan ydin on mielestäni siinä, että se vakuuttaa Jumalan olevan tosiasia, peruslähtökohta kaikkien olentojen ja universumien olemassaololle.

A: Miten voit olla niin varma, että se on totta? Maailmahan on täynnä samanlaisia kanavoiteja, joissa kerrotaan niiden olevan Jumalalta tai Jeesukselta ja paksumu New Age -kirjoja idän uskonnoista ja henkimaailmasta? Miksi tämä kirja poikkeaisi muista samankaltaisista kirjoista?

B: Ensinnäkin se, miten jokin asia ymmärretään totuudeksi on kiistanalainen asia. On olemassa ns. tieteellinen totuus, joka merkitsee sitä, että kansainvälisen tiedeyhteisön enemmistö pitää jotain tieteen hyväksymillä tutkimusmenetelmillä havaittua asiaa tai ilmiötä asianmukaisten koejärjestelyiden mukaan totena ja sille kehitetyn teorian mukaisena. Tällöin on pakko rajata pois kaikki sellaiset asiat tai ilmiöt, joita ei voida tutkia tieteellisillä menetelmillä. Tähän ryhmään kuuluvat esimerkiksi ns. yliluonnolliset ilmiöt, henkimaailma, automaattikirjoitus, kanavoinnit ja uskonnolliset kokemukset, joita ei voida ennustaa ja jotka esiintyvät spontaanisti.

Koska nämä kuuluvat ihmisen sisäiseen kokemusmaailmaan, ne pysyvät ainakin osittain nykyisen tieteellisen tutkimuksen ulkopuolella, mutta voivat olla kokijalleen todellisia. Haluan sanoa asian näin, koska uskon, että maailmankaikkeudessa on olemassa valtava määrä asioita ja ilmiöitä, joista meillä on vähän tai ei ollenkaan havaintoja. Mutta kun teemme jatkuvasti uusia löytöjä tieteen saralla ja kun menetelmät ja tekniikka parantuvat, myös aikaisemmin mahdolltomina pidetyistä asioista voidaan tehdä havaintoja ja niitä voidaan tutkia.

Mitä tulee *Urantia-ilmoitukseen*, se kertoo asioista, joita voidaan hyvin rajoitetusti varmentaa tieteellisesti, koska sen sisältö on suurelta osin kertomusta Jumalasta ja muista taivaallisista henkipersonista. Siinä on kuitenkin paljon yhteistä *Raamatun* kertomusten

kanssa siinä mielessä, että *Urantia-kirja* selvittää planeettamme historiaa alkaen maailman synnystä ja ker- too merkittävät historialliset tapahtumat kronologi- sesti aikajärjestyksessä täydentäen siten *Raamatun* myyttisiä kertomuksia asiapitoisella ja ymmärrettäväl- lä tavalla.

Jos *Urantia-kirjaa* verrataan joihinkin teosofian perusteoksiin, eräs ero on mielestäni siinä, että *Uran- tia-kirja* on taivaallisten olentojen sanelemaa ilmoitus- ta, kun taas teosofian teokset ovat pääosin ihmispe- räisiä, vaikkakin ne ovat syntyneet psyykkisessä tai hengellisessä suhteessa hyvin edistyneiden henkilöi- den tutkimusten tuloksina. Toki viime aikoina on tul- lut paljon uusia ns. kanavointiteoksia, joissa kerrotaan kosmisten persoonien olevan niiden takana. Tietysti nämäkin saattavat edustaa korkeatakin ihmisen ylä- puolisen tason tietoa, mutta ne ovat kuitenkin aivan eri kategoriassa *Urantia-ilmoitukseen* verrattuna, koska sen antajat ilmoittavat sen oleva VIIDES AIKA- KAUSIKOHTAINEN TOTUUDEN ILMOITUS! Väite on rohkea ja uskalias varmuudessaan, mutta kir- jaan jo pitkään tutustuneena olen valmis sen hyväksy- mään, koska en ole tavannut vuosikymmenien varrel- la mitään siihen verrattavaa kirjallista lähdettä.

Urantia-kirja on kattavuudeltaan ainutlaatuinen. Mikään tuntemani teos ei vastaa sisällön laaja- alaisuudessa ja syvällisyydessä *Urantia-kirjaa*. Ongel- mana vain on sen valtavuus – 2097 isoa sivua. Vaadi- taan todella kiinnostusta perimmäisiin kysymyksiin, että jaksaa sen lukea läpi. Se on tarkoitettu – niin olen ymmärtänyt – vuosien ja vuosikymmenten mittaan opiskeltavaksi. Tuskin kukaan meistä voi omaksua sitä kertalukemisella, vaan joudumme itse kukin yhä uudelleen palaamaan sen ääreen, jos haluamme sy- ventää ymmärrystämme. Lopullinen arvio teoksen totuudellisuudesta jää kuitenkin aina ihmiselle itsel- leen: minkä vaikutuksen se synnyttää sisäisesti ja on- ko ihminen valmis hyväksymään sen.

A: *Raamattu* on meidän Pyhä kirjamme. Länsimainen yhteiskuntamme ja moraalikäsitteemme pohjautuu kristinuskoon ja *Raamattuun*. Eikö se riitä, että tun- nemme sen ja toimimme niin kuin kirkko opettaa? Miksi pitäisi lukea vielä tuollainen hirveän paksu kirja ja vaivata päätään mahdollisesti uusilla uskonkäsitteil- lä?

B: Hyvä ystävä! Esitit juuri ehkä olennaisimman kysy- myksen, mitä voisi kuvitella tänä aikana *Urantia-kirjan* ja *Raamatun* välisestä suhteesta. Yritän tuoda oman näkökantani mahdollisimman selkeästi ja yksinkertai- sesti esille, vaikka tiedän, että se ei ole helppoa, koska näiden sanomien alkuperä ja se, miten ja kenen toi- mesta ne ovat tulleet kirjan muotoon, ovat niin erilai- sia, mutta hengellinen sanoma on mielestäni pohjim- miltaan sama: vakuuttaa ihminen Jumalan todellisuus- desta ja elämän jatkuvuudesta kuoleman jälkeen.

Kuten tiedämme, *Raamattu* on jo ollut keskuu-

dessamme satoja vuosia ja Vanhan testamentin ai- neisto on muotoutunut jo ennen ajanlaskun alkua edeltävillä vuosituhansilla ja Uusi testamentti taas heti ajanlaskun jälkeisellä ajalla.

Vanha testamentti kertoo maailman luomisesta ja juutalaisten historiasta ajanlaskun alkua edeltävältä ajalta. Vanha testamentti puhuu tuon ajan profeetto- jen ja kuninkaiden uskonkäsitteistä sekä toimintata- voista suhteessa Jumalaan.

Raamatuntutkimus on tuottanut valtavasti aineis- toa ja erilaisia koulukuntia viimeisten vuosisatojen ai- kana, ja luultavasti *Raamattu* on maailman tutkituin teos. Jotta pääsisimme eteenpäin, otan vertailtavaksi vain muutaman mielestäni oleellisimmista kohdista, jotka kuvaavat *Raamatun* ja *Urantia-kirjan* välisiä näke- myseroja tai yhtäläisyyksiä.

1. JUMALA

Raamattu

Vanhan testamentin kuva Jumalasta: Jumala on anka- ra, mutta oikeudenmukainen hallitsija, jota tulee pelä- tä ja totella. Hän on ennen kaikkea Israelin Jumala, jonka kanssa Abraham teki sopimuksen. Sopimuksen noudattaminen takaa voiton vihollisista, rikkauksia ja runsaasti jälkeläisiä. Juutalainen kansa on suosituim- muusasemassa ja muut kansat ovat pakanoita. Tämä asema on saavutettu Abrahamin, Mooseksen ja pro- feettojen ansiosta.

Urantia-kirja

Jumala on Universaalinen Isä, Ikuinen Poika ja Ääret- tön Henki, jotka ovat persoonallisia ja voivat toimia yhdessä tai erikseen. Universaalinen Isä on Ensim- mäinen Aiheuttaja ja hän on lahjoittanut meille osan itseään, jota kutsutaan Ajatuksensuuntaajaksi. Tämä lahja mahdollistaa ihmisen eloonjäämisen kuoleman jälkeen ja nousun maailmankaikkeuden keskustaan – Isän helmaan – Paratiisiin saarelle. Kaikki ihmiset ovat samassa asemassa Jumalan edessä kuoleman jälkeen. Vaikka hengellisessä kehityksessä olisi suuriakin eroja, se ei sinänsä vaikuta eloonjäämiseen vaan ainoastaan tietoinen tai tiedostamaton halu noudattaa jumalalli- sen kipinän sisäistä ohjausta.

Ylösousemus ja eloonjääminen kuoleman jäl- keen ei *Urantia-kirjan* mukaan riipu kansakunnasta, rodusta, uskonnosta eikä myöskään opillisesta sivi- tyksestä vaan ainoastaan sisäisestä asenteesta Ajatuk- sensuuntaajan opastusta kohtaan. Myöskään kuulumi- nen johonkin uskonnolliseen yhteisöön ei takaa eikä sulje pois eloonjäämistä, mutta voi edesauttaa hengel- listä kehitystä ja sosiaalista kanssakäymistä muiden yksilöiden kanssa ja voi täten epäsuorasti edistää ja vahvistaa omaa ja muiden mahdollisuuksia kehittyä universumikansalaisina.

Universaalisen Isän suhde kuolevaisiin ihmisiin on kuten rakastavan perheen isän asenne omiin lap- siinsa.

2. JEESUS

Raamattu

Uusi testamentti kertoo Jeesuksen elämästä neljän evankeliumin kautta. Ne ovat apostolien silminnäkiäkuvauksien mukaan muistiin merkittyjä kertomuksia Mestarin syntymästä, elämästä ja opetuksista pääasiassa hänen julkisen toimintansa neljän viimeisen vuoden ajalta.

Jeesus oli *Raamatun* Uudessa testamentissa Paavalin mukaan ihmiskunnan syntien sovittaja, jonka Jumala lähetti maan päälle lunastamaan meidät syntiinlankeemuksessa tapahtuneesta alennustilasta takaisin ylösnousemukseen kykeneviksi ihmisiksi. Jeesuksen kuolema ristillä oli Paavalin mukaan viimeinen uhri ihmiskunnan puolesta, ja muuta uhria ei enää tarvita. Jeesus on voittanut kuoleman ylösnousullaan ja näin avannut ylösnousemustien kaikille ihmisille, jotka uskovat häneen ja tulevat elämään, vaikka ovat kuolleet.

Urantia-kirja

Jeesus oli paikallisuniversumimme Nebadonin hallitsijan Kristus Mikaelin inkarnaatio planeetallemme. Hän tuli tänne lopettaakseen planetaarisen kapinan ja saadakseen täyden hallitsijanvallan universumissaan sekä osoittaakseen ja kirkastaakseen ihmiskunnalle uuden tien Universaalisen Isän luokse. Merkille pantavaa on se, että hän lahjoittautumiselämällään samalla paljasti ja inspiroi kaikkia muitakin asuttuja planeettoja Nebadonissa eikä vain meitä urantialaisia. Saamme tietysti olla kiitollisia, että hän valitsi juuri meidän planeettamme lahjoittautumiselämänsä suorituspaikaksi. Lienee mahdollista sekin, että kaikista kapinan vaivaamista planeetoista kriittisin tilanne saattoi olla juuri Urantialla. Tosin sitä ei mainita kirjassa.

Jeesuksen maisista vanhemmista ja lapsuudesta sekä elämänvaiheista ennen julkista elämää on vuosi vuodelta kattava kuvaus, jota ei löydy *Raamatusta*.

Jeesuksen maiset vanhemmat Joosef ja Maria olivat olleet naimisissa lähes puolitoista vuotta ennen kuin Jeesus syntyi 21.8. vuonna 7 eaa. Joosef oli 21-vuotias heidän mennessä naimisiin maaliskuussa vuonna 8 eaa. Marian ikää ei ole mainittu, mutta juutalaisen tavan mukaan hän ilmeisesti oli selvästi nuorempi. Jeesus oli yhdeksänpäisen sisarusjoukon vanhin ja joutui jo melko nuorena kantamaan vastuuta perheen päänä Joosefin kuoltua rakennusonnettomuudessa. Jeesus oli tällöin 14-vuotias.

Ennen julkista toimintaansa Jeesus teki matkan Roomaan intialaisen kauppiaan Gonodin ja hänen poikansa Ganidin kanssa. He tapasivat mm. keisari Tiberiuksen. Kuuden kuukauden pituisen Roomassa-oleskelunsa aikana hän kohtasi myös merkittävimpien uskonnollisten liikkeiden johtajat ja kävi keskusteluja heidän kanssaan kunkin uskonnollisen suuntauksen ydinkohdista valmistaen näin tietä apostolien myöhemmälle sananjulistukselle. Rooman-matka kokonai-

suudessaan kesti yli puolitoista vuotta ja ajoittui vuosille 22–23.

Toinen matka, josta ei ole tiedetty ennen *Urantia-ilmoitusta*, oli hänen retkensä karavaanin johtajana Kaspienmeren läheisyyteen. Matkan varrella hän pysähtyi lepäämään vanhaan persialaiseen Urmian kaupunkiin samannimisen järven rannalla. Sen eräässä saarella sijaitsi uskonnollinen keskus, jossa Jeesus piti merkittävät ns. Urmia-luennot mm. poliittisesta ja uskonnollisesta suvereenisuudesta.

Jeesuksen julkinen toiminta alkoi Johanneksen Jordanilla 14.1. vuonna 26 antaman kasteen jälkeen. Kasteen jälkeinen vihkimystapahtuma kuvataan tarkoin. Jeesuksen Ajatuksensuuntaaja persoonallistui ja ilmestyi hänelle, jolloin myös Jeesuksen veljet Jaakob ja Juuda sekä Johannes Kastaja kuuluivat ne kuolematomat sanat, jotka ovat myös Uudessa testamentissa.

Tapahtuman jälkeen Jeesus vietti 40 päivää yksinäisyydessä Perean kukkuloilla, eikä yksikään ihminen nähnyt häntä tänä aikana. Hän ei ollut kiusattavana, koska kiusaukset oli käyty läpi jo Hermonvuoren tapahtumissa aikaisemmin, ja Jeesus oli tässä tilaisuudessa kohdannut vastustajansa ja tehnyt lopun planeetaarisesta kapinasta.

Mestariimme julkinen elämä kesti noin 4 vuotta vuodesta 26 vuoteen 30. Sinä aikana hän kulki apostoliensa kanssa ympäri Palestiinaa poistumatta sieltä. Hän tiesi jo varhain todennäköisen kohtalonsa. Heti Kaanan häiden jälkeen Jeesus kertoi tuleville apostoleilleen, kuka hän oli ja mikä hänen tehtävänsä tulisi olemaan ja miten se todennäköisesti tulisi päätymään, mutta tulevat apostolit eivät voineet käsittää sitä. He eivät voineet ymmärtää, miten henkilö, joka sai veden muuttumaan viiniksi ja näin todisti olevansa voimallinen ihmeidentekijä ja mahdollisesti juutalaisten odottama Messias, voisi joutua kokemaan sellaisen kohtalon.

Jeesuksen tekemiin ihmetekoihin liittyen *Urantia-ilmoituksessa* annetaan selvitys siitä, mikä kussakin tapauksessa oli tapahtumien todellinen kulku. Vaikka ihmisten näkökulmasta kaikki Jeesuksen teot vaikuttavat yliluonnollisilta, niin keskiväliolentojen kertomus kuitenkin ilmoittaa, että osa tapahtumista oli luonnollisia, mutta että näissä tapauksissa aikatekijä oli poistettu. Mestari kielsi usein tapahtumien todistajia kertomasta niistä edelleen, koska ne herättivät pelonsekaista kunnioitusta häntä kohtaan, mikä ei ollut tarkoituksena.

Mielestäni merkittävin ero *Raamatun* Uuden testamentin tulkinnan ja *Urantia-kirjan* sanoman välillä liittyy Jeesuksen ristinkuoleman merkitykseen. *Urantia-ilmoitus* sanoo selvästi, ettei Universaalinen Isä vaatinut mitään veriuhrina. Jo tällaisen ajatuksen esilletuominen on ilmoituksen mukaan loukkaus sitä jumal-käsitystä kohtaan, jota Jeesus niin johdonmukaisesti toi elämässään esille. Ristinkuolema ei ollut vältettävissä, koska Mestari halusi kohdata rohkeasti vihollisensa silmästä silmään ilman Luoja-Pojalle kuuluvaa valtaa ja enkelilegioonien apua ja saada täysimääräisen

inhimillisen kokemuksen kuolemasta. Näin hänestä tuli vielä ylimaallisen rohkeuden symboli aikalaisilleen kuten myös kaikille myöhemmin tuleville sukupolville täällä ja muilla paikallisuniversumin miljoonilla asuilla planeetoilla.

3. TOTUUDEN HENKI

Raamattu

Raamatun kertomuksissa Pyhä Henki sisältää myös Totuuden Hengen, eikä niitä selvästi erotella toisistaan. *Raamattu* mainitsee Pyhän Hengen armolahjoina esimerkiksi kielillä puhumisen, parantamisen, profeetoimisen, saarnaamisen ja opettamisen. Pyhän Hengen lahjan saamisen katsotaan olevan seurausta uskoontulosta ja merkki siitä.

Urantia-kirja

Urantia-kirjassa kerrotaan miten Totuuden Henki vuodatettiin maan päälle ensimmäisenä Helluntaina. Totuuden Henki ei herätä tietoisuutta itsestään vaan edustaa Kristus Mikaelia ja kertoo hänestä. Totuuden Hengen tehtävänä on elää ihmisessä ja esittää kullekin sukupolvelle Jeesuksen sanoma uudelleen.

Tämän hengen ensimmäinen tehtävä on tietenkin totuuden vaaliminen ja personoiminen, sillä totuuden käsittäminen juuri on ihmisen vapauden korkein muoto. Seuraavaksi tämän hengen tarkoitus on uskovan orpoudentunteen hävittäminen. Koska Jeesus oli elänyt ihmisten keskuudessa, kaikki uskovat kokisivat yksinäisyydentunnetta, ellei Totuuden Henki olisi tullut asettuaan ihmisten sydämeen. [2060:7]

Totuuden Hengen vuodatus pohjusti myös normaaliin ihmisten mieltä myöhemmin tapahtuvaa Isän hengen – Ajatuksensuuntaajan – yleismaailmallista luovutusta varten koko ihmiskunnalle. Ajatuksensuuntaajahan oli annettu jo aikaisemminkin yksilökohtaisesti, mutta vasta Helluntain jälkeen koko ihmiskunta sai tämän lahjan. Tässä voi huomata jälleen sen ennalta laaditun suunnitelman ihmisen hengellisen tietoisuuden avartamiseksi näissä toisiaan seuraavissa vuodatuksissa.

Vertailtaessa *Raamatun* Vanhan testamentin käsitystä Jumalasta Uuden testamentin Jeesuksen ilmoittamaan kuvaan taivaallisesta Isästä ero on valtava. Kaikkivaltias kiivas hallitsija on vaihtunut lapsiaan ymmärtäväksi rakastavaksi oikeudenmukaiseksi perheenisäksi.

Urantia-kirjan neljäs osa jatkaa, laajentaa, selventää, yhtenäistää ja tekee ymmärrettävämmäksi sen, missä Uusi testamentti Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen evankeliumien kautta antaa neljä erilaista kuvausta Mestarin elämästä.

Eräässä mielessä olemme mielestäni astumassa uuteen aikakauteen myös uskonnollisen ajattelun alueella. Ihminen on viimeisten viiden vuosikymmenen

myötä siirtynyt avaruusaikaan. Tutkimme yhä kiihtyvällä vauhdilla omaa aurinkokuntaamme. Elämän merkkien löytäminen maapallon ulkopuolelta on muodostunut avaruustutkimuksen keskeiseksi teemaksi. Kuulimme juuri äskettäin, miten amerikkalaisten avaruusluotain oli onnellisesti laskeutunut naapuriplaneetallemme Marsiin, jossa tarkoitus on saada varmistus veden esiintymisestä planeetan pinnan alla ja sitä kautta elämän edellytyksistä siellä. Myös *Urantia-kirja* viittaa hieman verhotusti elämän edellytyksiin lähimmillä planeettanaapureillamme.

Kun saamme virallisen varmistuksen elämän universaalisuudesta, myös uskonnollinen ajattelu saa lisäulottuvuuden. Meidän on totuttava ajatukseen, että olemme jäseniä galaktisessa perheessä – eräs monien joukossa. Tämän jälkeen *Urantia-kirjan* kosmologia on valmiina antamaan oman panoksensa uuden ajan uskonnollisessa ajattelussa.

Maailmamme on nyt tilanteessa, missä *Raamatun* Uuteen testamenttiin pohjautuva kristinuskko on kehittynyt noin kaksi tuhatta vuotta ja levinnyt kaikille mantereille lukemattomina muunnelmina ja erilaisina lahkoina käsittäen noin kolmasosan ihmiskunnasta. Loput kaksi kolmannesta käsittää islamin, buddhalaisuuden, hinduismin, juutalaisuuden ja monen muun pienemmän uskonuunnan sekä uskonnottomat.

Onko siis *Urantia-ilmoitukseen* perustuva uusi edistyneempi suoraan ilmoitukseen perustuva uskonkäsitys se yhteinen tekijä, joka yhdistää tulevaisuudessa nykyuskonnot yhdeksi maailmanuskonnoiksi ja valloittaa ihmiset puolelleen?

Meidän ei pitäisi olla huolissamme siitä, että elämme sekavalla ja eristetyllä planeetalla, jossa niin moni asia on epäonnistunut. Vaikka meillä ei ole niitä korkeita hallitsijapersoonallisuuksia näkyvästi läsnä kuin normaaleissa maailmoissa, voimme luottaa siihen, että meistä huolehditaan ja kehitystämme seurataan intensiivisesti. Saamme varmasti kaiken sen avun, minkä olemme ansainneet ja tarvitsemme, vaikka joutuisimme käymään läpi ankariakin koettelemuksia kuten viimeaikaiset tapahtumat kriisialueilla ovat osoittaneet.

Myös Urantialle sijoitettu serafien päällikkö antaa toivoa maailmallemme seuraavalla lausunnolla:

Universumin neuvonpidoissa ei teidän eristettyä maailmaanne suinkaan ole unohdettu. Urantia ei ole mikään synnin poltinmerkillä leimattu ja kapinan takia jumalallisen vaarinpidon ulkopuolelle sysätty kosminen orpo. Uversasta Salvingtoniin ja edelleen Jerusemiin saakka, jopa Havonassa ja Paratiisissa, kaikki tietävät meidän olevan täällä. Ja teitä nyt Urantialla asuvia kuolevaisia vaalitaan aivan yhtä rakastavasti ja teistä huolehditaan aivan yhtä uskollisesti kuin, jos uskonon Planeettaprinssi ei olisi tätä sfääriä koskaan pettänyt, jopa paremmin. On ikuisesti totta, että ”Isä itse rakastaa teitä.” [1259:2]

Itsekkyystä

Esitelmä 15.3.2008

Seppo Niskanen

Muistatteko vielä Enronin? Suuri, kukoistava, eturivin yritys Yhdysvalloissa 1990-luvulla. Joka vuosi se tuotti enemmän voittoa kuin edellisellä vuonna, yhtiön johtohenkilöt ja ylemmät toimihenkilöt (varsinkin meklarit) saivat joka vuosi muhkeat bonukset, yhtiön osakkeen arvo nousi ja osakkeenomistajat olivat tyytyväisiä. Sitten 1990-luvun lopussa kupla puhkesi, yhtiö joutui konkurssiin ja yhtiön johtohenkilöt saivat tekemiensä väärinkäytösten vuoksi pitkät vankilatuomiot, yhtiön tilintarkastusyhteisö Arthur Andersen, jolla oli yli 100 000 työntekijää, joutui konkurssiin, Amerikan suurimmat pankit kärsivät miljardien eurojen tappiot. Miten tällainen on mahdollista? Yksinkertainen vastaus on, että talouselämässä on vallalla suunnaton itsekkyytensä tällä hetkellä. On enää harvoja suuria perheyriä, sillä suurten ja pienempienkin yritysten omistus on jakaantunut lukemattomille sijoittajille, ja muuta omistajaohjausta ei ole kuin se, että osakkeiden arvo on koko ajan nousussa. Aiemmin sijoitettiin osinkojen toivossa, nykyään yhtiöiden jakamat osingot ovat sivuseikka, osakkeiden jatkuvan arvonnousun odotus on tärkein sijoituskriteeri.

Mutta takaisin Enroniin. Turvataksaan muhkeat bonukset ja osakkeiden arvonnousun yhtiön johto loi yli sadan yrityksen verkoston, tytäryhtiöitä, jotka käytännössä olivat vain paperiyhtiöitä. Kun Enron ei tuottanut tarpeeksi voittoa, tytäryhtiöt ottivat lainaa Amerikan suurimmilta pankeilta ja Enronin velkoja siirrettiin tytäryhtiöihin. Säilyneet nauhoitteet paljastavat, että Amerikan kuusi suurinta pankkia antoivat tietien tahtoen (korkealla korolla tietysti) lainoja näiden huijausten toteuttamiseen.

Eräs seikka Enronin historiassa on meidän kannaltamme erityisen mielenkiintoinen, nimittäin sähköpörssi. Kaliforniassa vapautettiin sähköyhtiöiden painostuksen vuoksi sähkömarkkinat vuonna 1999. Omistaessaan monia voimaloita alueella oli Enron suurin sähköntuottaja alueella. Jotta sähkön hinta saatiin nousemaan, millä turvattaisiin muhkeat tulot, Enronin työntekijät yksinkertaisesti ajoivat alas muutamia voimaloita ja loivat siten keinotekoisesti sähköpulan. Yhdessä vaiheessa koko Kalifornia pimeni. Kun sähkön hinta taas nousi sähköpörssissä, niin voimaloita avattiin. Kalifornian osavaltio menetti muutamassa vuodessa 30 miljardia dollaria keinotekoisesti nostetun sähkön hinnan vuoksi, kuvernööri vaihtui ja uudeksi kuvernööriksi tuli **Arnold Schwarzenegger**. Enron ja muut pienemmät sähköntuottajat tietysti hyötyivät nuo mainitut 30 miljardia dollaria. Tuttu kuvio meilläkin Pohjoismaissa: pohjoismaisessa säh-

köpörssissä toimivat muutamia suuria sähköntuottajat, joiden voitot ovat mahtavat. Ja aina vain sähkön hinta nousee. Olisiko tarkemman tutkimisen paikka täällä meilläkin. Tosin energiayhtiöiden suurimmat omistajat ovat Suomen, Ruotsin ja Norjan valtiot, ja näyttää siltä, että nekin ovat menneet mukaan tähän ahneuspeliin. Valtioiden pitäisi valvoa ja säädellä yritysten toimintaa eikä olla itse mukana yhtenä pelurina pörssipelissä.

Enronin romahduksen aloitti nuori toimittaja, joka kirjoitti ihmeyhtiöstä artikkelin pieneen aikakauslehteen ja ihmetteli artikkelissaan, että mistä Enronin suuret voitot tulevat, kun yhtiöön ei tule rahaa ollenkaan niin paljon kuin pitäisi tilinpäätöstietojen mukaan tulla. Toimittaja huomasi sen, mitä pörssi-yhtiöiden analyytikot, osakkeenomistajat tai viranomaiset eivät olleet huomanneet tai halunneet huomata. Yhdysvaltojen viranomaiset kiinnostuivat asiasta ja niiden tutkinnassa selvisi, että yhtiön tilintarkastusyhteisö sai Enronilta vuosittain 50 miljoonaa dollaria palkkioita, mikä on epäilyttävän paljon. Kun Enron sitten romahti, tilintarkastusyhteisössä silputtiin yli tonnin verran Enroniin liittyviä dokumentteja. Tapaus Enron ja Arthur Andersen johti lainsäädännön kiristämiseen ja tilintarkastajien vastuun lisäämiseen Yhdysvalloissa ja Länsi-Euroopassa.

Hiljattain alkoi Yhdysvalloista roskalainojen aalto, joka vaikuttaa vieläkin lamauttavasti maailmantalouteen. Tässä olivat kyseessä perimmältään bonuspalkkiot. Pankkien toimihenkilöt antoivat vakuudettomia lainoja bonustensa kartuttamiseksi. Lainat paketoitiin ja myytiin edelleen sijoittajille ja toisille pankeille myös Euroopassa. Kun sitten vuosikautia jatkunut asuntojen hinnan nousu taittui Yhdysvalloissa, eivät lainanottajat pystyneetkään maksamaan lainojensa lyhennyksiä ja korkoja, vaan pankeille tuli kymmenien miljardien luottotappiot. Ansiottomat bonukset johtavat väistämättä itsekkyyteen ja jos ei suoraan vilppiin, niin ainakin lyhytjänteiseen toimintaan.

Länsimaiden demokraattisissa järjestelmissä tällaiset väärinkäytökset tulevat yleensä ilmi, niihin tartutaan ja asiat korjataan. Vapaa lehdistö ja tiedonvälitys ovat tässä avainasemassa. Mutta todellinen demokratia ei vallitse suurimassa osassa maailman maita. Venäjä on lähiesimerkki. Neuvostoliiton romahdettua Venäjän yhtiöitä yksityistettiin pilkkahintaan. Usein yhtiöiden toimiva johto osti yrityksen kirjanpitoarvolla. Ruplan romahtamisen vuoksi kirjanpitoarvot olivat murto-osa yhtiöiden todellisesta arvosta. Presidentti **Jeltsin**in aika oli räikeää yhteisten varojen riis-

toa. **Putinin** aikaan palautettiin valtiolle energiasektoria, tosin kyseenalaisin keinoin. Viime vuosina on enenevässä määrin rajoitettu opposition toimintaa ja presidentinvaalit Venäjällä osoittivat, että käytännössä on palattu Neuvostoliiton-aikaiseen yksipuoluejärjestelmään, jossa NKP:n on korvannut yksi henkilö: Vladimir Putin.

Taloudellinen toiminta perustuu ihmisen itsekkyydelle. Ilman taloudellista kiihoketta ei synny yrityksiä; yritysten tarkoituksena on tuottaa voittoa omistajilleen. Historia on osoittanut, että vapaa yrittäjä on perusta aineelliselle hyvinvoinnille, suunnitelmatalous ei toimi. Mutta yhteiskunnan tulee asettaa rajat yritystoiminnalle: mitä saa tehdä ja mitä ei. Länsimaisessa on kilpailuviranomaisia, jotka yrittävät estää sen, että jokin yhtiö saisi monopoliaseman markkinoilla ja pääsisi määrittelemään yksin tuotteiden tai palveluiden hintoja. Yhteiskunta kontrolloi pankkitoimintaa ja monia muita aloja. *Urantia-kirja* toteaa, että demokratia on paras hallinnon muoto tällä hetkellä, vaikkakin seuraavassa otteessa kirjasta tätä puolta ei korostetakaan:

Hallitusjärjestelmän poliittisella tai hallinnollisella muodolla ei ole paljonkaan merkitystä, kunhan se tarjoaa yhteiskunnallisen edistyksen perusedellytykset: vapauden, turvallisuuden, opetuksen ja yhteiskunnallisen koordinoinnin. Yhteiskunnallisen kehityksen suuntaa ei määrää se, mitä valtio on, vaan se, mitä se tekee. Ja lopultahan on niin, ettei yksikään valtio voi nousta kansalaistensa moraalisten arvojen yläpuolelle, arvojen, joista heidän valittujen johtajiensa arvot ovat esimerkkinä. Tietämättömyys ja itsekkyydet ovat takeena siitä, että kaikkein korkeimmankintyyppinen hallitusjärjestelmä luhistuu. [803:1]

Kansallisesta itsekkyydestä

Niin valitettavaa kuin se onkin, kansallinen itsekkyydet on ollut yhteiskunnan säilymisen kannalta välttämätöntä. Oppi valitusta kansasta on aina nykyaikoihin asti ollut tärkein tekijä, kun on liitetty yhteen heimot ja rakennettu kansakuntia. Mutta mikään valtio ei voi saavuttaa ihanteellisia toimivuuden tasoja, ennen kuin kaikenlaiset suvaitsemattomuuden muodot saadaan hallintaan. Suvaitsemattomuus on ihmisen edistymisen kannalta ainaaan vahingollista. Ja suvaitsemattomuutta vastaan taistellaan parhaiten tieteen, kaupankäynnin, ajanvietteen ja uskonnon yhteisvoimin. [803:2]

Historiasta tiedämme, että kansakunnat on rakennettu sotien ja valloittaen. Amerikan Yhdysvalloissa kuusi silloista osavaltiota liittyi yhteen ja itsenäistyi Englannin siirtomaavallasta vuonna 1776. Syntyi USA:n kansakunta, joka sotimalla laajensi sittemmin aluettaan nykyisellensä. Mutta sen alku oli vapaaehtoinen liittymä, tosin taustalla vaikutti varmasti se, että yksinään mikään noista osavaltioista ei olisi pystynyt itsenäistymään entisestä emävaltiostaan Isosta-Britanniasta.

Euroopan unioni on ensimmäinen vapaaehtoinen valtioiden yhteenliittymä. Se ei ole vielä liittovaltio,

mutta on kehittymässä sitä kohti. Mikäli kansalliset parlamentit hyväksyvät tämän vuoden aikana EU:n uuden perussopimuksen eli Lissabonin sopimuksen, saa EU presidentin ja korkean ulkopoliittisen edustajan eli käytännössä ulkoministerin. EU:n taipaleella kohti liittovaltiota on suurimpana esteenä kansallinen itsekkyydet, varsinkin suurten jäsenmaiden kansallinen ylpeys ja oman edun tavoittelu. Varsinkin Ranska, Saksa ja Englanti haluavat toisaalta hyötyä EU:sta taloudellisesti, mutta pitää talous-, ulko- ja puolustuspolitiikan itsellään.

Kaikki EU-valtiot ovat edistyneet suvaitsevaisuuden saralla, mikä enemmän, mikä hieman vähemmän. Tämä on rohkaisevaa EU:n tulevaisuuden kannalta. EU on rauhan tae Euroopassa. Se on ainoa laajeneva valtioliittymä. EU:hun on pyrkimässä monta valtiota. Jäsenyys EU:ssa edellyttää, että kandidaattivaltion lainsäädäntö ja ihmisoikeudet ovat EU:n vaatimusten mukaisia ja korruptio vähäistä. EU edistää Euroopan valtioiden suvaitsevaisuutta ja pitkällä tähtäimellä varmasti vähentää kansallista itsekkyyttäkin. Tarvitaan aikaa, jotta EU pystyy näyttämään voimansa ja mahdollisuutensa.

Vapaa kauppa, tiedonkulku ja ihmisten vapaa liikkuminen edistävät suvaitsevaisuutta ja toisten kansakuntien ymmärtämistä. *Urantia-kirja* kehottaa tutustumaan kaikkiin muihin rotuihin ja niiden kirjallisuuteen. Meidän länsimaalaisten tulisi tutustua muiden kansojen kirjallisuuteen ja kulttuuriin. Aina ei ole välttämätöntä matkustaa paikan päälle, vaan toisiin kansoihin voi tutustua myös lukemalla heidän kirjallisuuttaan. Muuta paitsi länsimaista kirjallisuutta suomenetaan hyvin harvoin vielä nykyäänkin. Ja muita kuin amerikkalaisia elokuvia näkee meillä liian harvoin. Kirjallisuus tosin täytyy ymmärtää nykyaikana laajemmin kuin painettuna sanana. Internet lähentää kansoja ja ihmisiä, tosin muutamat totalitaariset hallitukset sensuroivat kansalaistensa mahdollisuutta päästä internetiin.

Veljeys on mahdotonta maailmassa, jonka asukkaat ovat niin alkukantaisia, etteivät käsitä hillitsemättömän itsekkyyden mielettömyyttä. Kansallisen ja rotukohtaisen kirjallisuuden vaihtoa täytyy saada aikaan. Jokaisen rodun täytyy tutustua kaikkien rotujen ajatteluun, jokaisen kansan täytyy olla perillä kaikkien muiden kansakuntien tuntemuksista. Tietämättömyydestä sikiää epäluuloisuutta, ja epäluuloisuus on ristiriidassa äärimmäisen tärkeän, myötätuntoisuudesta ja rakkaudesta kertovan suhtautumistavan kanssa. [597:5]

Urantia-kirja toteaa, että johtajista on pulaa. Vain joka sadannella henkilöllä on johtajantaipumuksia. Kansallisiksi johtajiksi tulisi valita viisaimmat, mitä ei ainakaan vielä tapahdu missään Urantian valtiossa. Ei tarvitse katsoa kuin presidentinvaalikampanjaa USA:ssa tai Venäjän ja Serbian reaktioita Kosovon itsenäisyysjulistukseen.

Tunne-elämän kypsyydet on itsehillinnän välttämätön edellytys. Vain emotionaalinen kypsyydet takaa, että sodan kautta tapahtuva barbaarinen ristiriitojen sovittelu tulee korvatuksi

kansainvälisillä menetelmillä, joiden mukaan asia käsitellään sivistyneesti. Vielä koittaa sekin päivä, jolloin viisaat valtiomiehet työskentelevät ihmiskunnan menestymisen hyväksi myös pyrkiessään ajamaan omien kansallisten tai rodullisten ryhmiensä etuja. Kun poliittinen taitavuus on itsekästä, se kääntyy viime kädessä harjoittajansa tuhoksi: se hävittää kaikki ne kestävät ominaisuudet, jotka takaavat tuon ryhmän säilymisen planeetalla. [598:1]

Yksilön itsekkyydestä

Niin valtioiden kuin yritystenkin toiminta koostuu ihmisten, yksilöiden, toiminnasta. Valtio tai yritys ei ole mitään ilman ihmisiä, ja ihmisten itsekkyydestä kumpuaa valtioiden tai yritysten itsekäs toiminta. Itsekkyys on varmasti ollut välttämätöntä ihmiskunnan säilymisen kannalta. Eläimet ravintoa hankkiessaan toimivat ihmisen näkökulmasta itsekkäästi vaistojaan varassa, laumaeläimet metsästävät tosin laumoissa.

Vaikuttaa siltä, että itsekkyyden lisääntyminen viime vuosina. Koulussa opetetaan kilpailuhenkeä ja toisten voittamista. Työelämässä tahti kiristyy, ja täytyy taistella, jotta menestyisi ja etenisi uralla. Pitää olla parempi kuin muut.

Alkeellinen uskonnollinen kokemus syntyy epäitsekkyydestä: Kun moraalinen olento itsekkyydenhalun kanssa vastakkain joutuessaan tahtoo olla epäitsekkäs, kysymyksessä on alkeellinen uskonnollinen kokemus. Mikään eläin ei voi tehdä tällaista valintaa; tällainen päätös on sekä inhimillinen että uskonnollinen. Siihen sisältyy jumalatietoisuuden tosiasia ja se tuo julki sosiaalisen palvelun impulssin, joka on ihmisten veljeyden perusta. Kun mieli vapaasta tahdosta suorittamallaan teolla valitsee oikean moraalisen päätöksen, tällainen päätöksenteko on uskonnollinen kokemus. [1131:7]

Ihmiselle on luotu selkeä polku, jota kulkea. Polun kummallakin puolella on houkutuksia, jotka voivat ainakin tilapäisesti johtaa harhapolulle. Itsekkyys on yksi tällainen harhapolku, josta uskonnollisen kokemuksen kautta voi päästä taas oikealle polulle. Harhapolulta ei pääse oikealle tielle muuten kuin ponnistelemalla, itsekurilla, olemalla muiden ihmisten seurassa, kiinnostumalla muiden elämästä ja kokemuksista, auttamalla muita.

Vaikka uskonnossasi onkin kysymys henkilökohtaisesta kokemuksesta, on sängen tärkeää, että sinuun vaikuttaa tietoisuus siitä, että on olemassa suuri määrä muita uskonnollisia kokemuksia (muiden ja erilaisten kuolevaisten toisistaan poikkeavat tulkinnat), jotta voisit estää uskonnollisen elämäsi muuttumisen minäkeskeiseksi – rajoittuneeksi, itsekkääksi ja epäsosiaaliseksi. [1130:2]

Uskonnollinen elämä voi muuttua itsekkääksi, mikäli ei ole tekemisissä muiden ihmisten kanssa ja jaa heidän kanssaan kokemuksia, yrittä asettua heidän asemaansa ja ymmärtää myös heidän uskonnollisia kokemuksiaan. *Urantia-kirja* varoittaa erakoitumisen vaaroista: se tyhjentää sielun voimavarat. Koska jokaisella ihmisellä on erilainen persoonallisuus ja erilaisia elämäkokemuksia, niin myös henkilökohtainen

uskonnollinen elämä koetaan eri tavoin. Toisilta täytyy oppia ja toisille täytyy jakaa se, mitä on itse oppinut; vasta silloin on oppi todella mennyt perille. Jumala on yksi ja kohtelee meitä kaikkia samalla tavalla, ja olemme kaikki yhdenvertaisia hengellisessä mielessä, mutta kokemuksemme, myös uskonnolliset kokemuksemme ovat erilaisia. Mikä rikkaus!

Vaikka uskonnollinen kokemus on perusta, niin ei saa unohtaa toimimista ja vaikuttamista yhteiskunnassa laajemminkin. Demokratia ei toimi kunnolla ilman valistuneita kansalaisia. Voimme toimia esimerkiksi työelämässä, harrastuksissa ja ottaa osaa vaikkapa politiikkaan. Yksi hyvä tapa vaikuttaa yritysten toimintaan on mennä yhtiökokouksiin esittämään kysymyksiä esimerkiksi tilintarkastuksesta. Vaikka vaikutusmahdollisuutemme tuntuvat pieniltä, niitä kannattaa käyttää aina kun voi. Näin omalta osaltamme osallistumme positiivisella tavalla evoluutioon.

Evoluutio on hidas, mutta se on äärettömän tehokas. Nykyinen aineellisuuden kausi kuuluu osana evoluutioon ja se menee hitaasti ohi ja uudet korkeammat ihanteet tulevat aineellisuuden tilalle. Tämä ei tapahdu vielä meidän aikanamme, mutta tulevien sukupolvien aikana.

Lopuksi lohdutukseksi näkymä morontiamailmasta, jossa viimeistään opimme olemaan epäitsekkäitä:

Maailmassa numero neljä tapahtuvan koulutusjakson aikana ylönousemuskuolevaiset tutustutetaan itse asiassa ensimmäistä kertaa morontialuotujen aidon sosiaalisen elämän vaatimuksiin ja iloihin. Ja evolutionaarisille luoduille on aivan uusi kokemus osallistua sellaisiin sosiaalisiin toimintoihin, jotka eivät perustu itsetehostukseen eivätkä itsekkääseen muiden voittamiseen. Vallitsevaksi on muodostumassa uusi sosiaalinen toimintatapa, joka pohjautuu keskinäisestä arvonnasta johtuvaan ymmärtäväiseen myötätuntoon, keskinäisenä palveluna ilmenevään epäitsekkääseen rakkauteen sekä siihen kaiken voittavaan motivaatioon, että korkeimmaksi ja yhteiseksi tavoitteeksi tiedostetaan pääsy palvelontäyteiseen ja jumalallista täydellisyyttä edustavaan Paratiisin-päämäärään. Kaikki taivasmatkalaiset alkavat tiedostaa itsensä Jumalaa tunteviksi, Jumalaa ilmoittaviksi, Jumalaa etsiviksi ja Jumalan löytäviksi olennoiksi. [536:4]

Energia on suurin haasteemme

Ilmastonmuutos ei ole ihmiskunnan kohtalonkysymys vaan energia ja väestönkasvu. Nämä asiat tulevat ratkaisemaan tulevaisuuden suunnan riippumatta siitä, johtuuko ilmastonmuutos ihmisestä vai ei. Tässä mielessä kiistely ilmastonmuutoksen syistä haaskaa aikaa ja kohdistaa huomion väärään suuntaan.

Energian saatavuuden ja hinnan merkitystä on lähes mahdotonta yliarvioida, koska se vaikuttaa suoraan ja välillisesti kaikkien tuotteiden hintaan. Energian hinnan pienikin nousu moninkertaistuu tuotantoketjuissa, koska energiaa tarvitaan kaikissa tuotannon, varastoinnin ja kuljetusten vaiheissa kuten asuntojen, lääkkeiden, elintarvikkeiden tai puhtaan veden tuotannossa. Ilman halpaa energiaa yhteiskuntamme ja ympäristömme näivettyy väestönkasvun alle, siksi myös väestönkasvu on pakko hillitä kytkemällä se mm. tuleviin ilmastositoumuksiin.

Voimme rakentaa ihmiskunnalle tasapuolisen ai-neellisen elintason ja samalla säilyttää luonnon kau-neuden, monimuotoisuuden sekä maailmanrauhan ainoastaan edullisen ja kestäväen energian avulla. Sekään ei tietysti tätä takaa, mutta toisen vaihtoehdon masentava lopputulos on kuitenkin varma. Ainoas-taan edullisen energian avulla meillä on varaa puhtaa-seen luontoon ja ruokaan. Halvan energian avulla in-sinööri tekee ihmeitä – muuttaa meriveden juomave-deksi tai vaikka säättää ilmakehän hiilidioksidipitoisuu-den sopivaksi. Suurin ongelma näyttää kuitenkin ole- van kestäväen energialähteen tunnistaminen ja rajallisten kehitysresurssien panostaminen oikeisiin kohteisiin. Jälkikäteen oikeat asiat on yleensä helppo tunnis-taa, mutta se voidaan tehdä myös etukäteen. Voimme esimerkiksi jälkiviisaana todeta, että ne firmat, jotka 10–20 vuotta sitten panostivat kuvaputkien ja valoku-vausfilmien kehittämiseen, hukkasivat rahansa. Nämä rahat olisi kannattanut panostaa LCD-monitorien ja digitaalikkameroiden kehittämiseen.

Viisaat firmat tunnistivat oikeat kehityskohteet eri vaihtoehtojen kehityspotentiaalain perusteella. Ku-va-putket ja filmit olivat kypsää tekniikkaa, joiden ke- hityspotentiaali oli käytetty loppuun. Sen sijaan LCD- monitoreissa ja digisensoreissa oli nähtävissä suunna- ton kehityspotentiaali mm. pienen koon ja tarkkuu- den suhteen.

Samalainen tilanne on nyt nähtävissä tuuli- ja bioenergian kohdalla. Tuulimyllyt ja peltoviljely ovat jo aika lailla kypsää tekniikkaa. Sen sijaan aurin- koenergiassa on nähtävissä suunnaton kehityspotenti- aali. Sen energiatiheys on sata kertaa suurempi kuin aurinkoenergian sekundäärisissä lähteissä kuten tuuli- ja bioenergiassa. Lisäksi aurinkoenergiaa voidaan ke- rätä autiomaissa tai vaikka rakennusten katoilla, jol-

loin luonnon omia hiilinieluja kuten sademetsiä ei tu- kita ja raiskata. Aurinkoenergiaa on tarjolla jopa Suo- messa 115 MW neliökilometrille vaakatasoon mitattu- na ilman kennojen suuntausta – kesällä enemmän ja talvella sitten vähemmän.

Ympäri Suomea on rakennettu noin sata tuuli- myllyä, joiden teoreettinen teho on 110 MW. Tosiasi- assa niistä saatiin valtakunnanverkkoon keskimäärin vain 22 MW vuoden 2006 VTT:n tilastojen mukaan. Rahaa tähän huviin on tarvitty valtion tuen muodos- sa 120 miljoonaa euroa sekä tuulivoimalayhtiöiden rahoja 200 miljoonaa euroa eli yhteensä 320 miljoon- aa euroa. Ikävä kyllä tuulivoiman todellisia inves- tointi- ja käyttökuluja piilotellaan paremmin kuin vaa- lirahoitusta. Massiivisesta tuesta ja kalliimmalla myy- dystä sähköstä huolimatta tuulivoimayhtiöt tekevät nollatulosta.

Rakenteilla olevan Porin Prosessivoiman bio- polttolaitoksen todellinen teho on 65 MW sähköä, 140 MW höyryä ja 70 MW kaukolämpöä. Eli yhteen- sä 275 MW aina kun tarvitaan eikä silloin kun sattuu tuulemaan. Tämä voimala maksaa vain 140 miljoonaa euroa eikä tarvitse valtion tukea. Samalla jätteistä päästään eroon. Näiden lukujen valossa tuulimyllyt vaikuttavat rahanpolttolaitoksilta. Tietysti asia ei ole ihan näin yksinkertainen, vaan tarvitsemme lisää tosi- tietoa myös käyttökuluista, varavoiman kustannuksis- ta ja vaikutuksista lähiseudun kiinteistöjen hintoihin koko elinkaaren ajalta.

Aurinko on suurin potentiaalinen puhtaan ener- gian lähde. Sen vuoksi meidän kannattaakin kehittää erilaisten aurinkokennojen hyötysuhteita sekä valmis- tustekniikkaa kuten myös energian varastointi-, kul- jetus- ja käyttötekniikkaa. Aurinkoenergiaa voidaan varastoida kemiallisessa muodossa esimerkiksi vetynä tai sokereina samaan tapaan kuin energia on tallessa öljyssä, kivihielessä ja akuissa. Edullisin menetelmä selviää vasta perusteellisen tutkimustyön jälkeen.

Kehitys- ja tutkimustyötä on siis paljon edessä ja aika on vähissä. Tässä tilanteessa olisi sääli, jos rajalli- sia resurssijamme ja verorahojamme haaskattaisiin sellaisen teknologian tukemiseen, jolla ei ole edes va- loja näkyvissä tunnelin päässä. Ei riittä, että näytämme vihreiltä vaan meidän tulee myös tehdä oikeita asioita. Tarvitsemme vihreitä idealisteja, jotka tekevät epä- kohdat näkyviksi; viisaita poliitikkoja, jotka säättävät järkeviä pelisääntöjä ja reaali- vihreitä insinöörejä, jotka ratkaisevat ongelmat.

Antti Roine, Ulvila 19.5.2008

Urantia-säätiön johtokunnan jäsenten tehtävissä ja vastualueissa on tapahtunut useita muutoksia.

Mo Siegel valittiin marraskuun 2008 kokouksessa johtokunnan presidentiksi, tehtävään, joka jäi auki Seppo Kanervan eläkkeelle siirtymisen johdosta.

Georges Michelson-Dupont ryhtyi käännöstoiminnan vastaavaksi ja jatkaa eurooppalaisen hallituksen presidenttinä sekä Urantia-säätiön varapresidenttinä.

Marilynn Kuliecke valittiin johtokunnan sihteeriksi.

Judy Van Cleave valittiin hallintotapakomitean puheenjohtajaksi.

Ja lopuksi entinen presidenttimme Seppo Kanerva nimitettiin johtokunnan elinikäiseksi kunniajäseneksi.

Urantia-säätiö tulee suuresti kaipaamaan Sepon päivittäistä työpanosta. Hänen viisautensa, johtamistaitonsa ja antaumuksellisuutensa ovat olleet siunaukseksi meille kaikille. Lähtien liikkeelle uudelleen järjestäytyneen johtajiston voimin tulemme jatkamaan *Urantia-kirjan* levittämistä kaikkialla maailmassa.

Urantia-säätiön johtokunnan jäsenet:

Mo Siegel,
Georges Michelson-Dupont,
Gard Jameson,
Marilynn Kuliecke,
Richard Keeler ja
Judy Van Cleave

Heijaste-lehden toimituskunta kiittää omasta ja koko lukijakunnan puolesta Seppo Kanervaa pitkäaikaisesta ja ansiokkaasta työstä *Urantia-ilmoituksen* tunnetuksi tekemiseksi. Samalla toivotamme Sepolle onnellisia ja mielenkiintoisia eläkevuosia.

Talvipäivät

Urantia-kirjan lukijatapaaminen

30.1.-1.2.2009

Paikka Alkio-opisto
Tähtiniementie 26
41800 Korpilahti

Teema Miksi me elämme?

Mikä tulee olemaan ikuinen kohtalo, sen määräävät hetki hetkeltä tulokset, jotka saavutetaan päivästä päivään elämällä. Tämän päivän teot ovat huomispäivän kohtalo. (Urantia-kirja, s. 557)

Tapahtuma sisältää teeman mukaisia esitelmiä ja alustuksia mahdollisine pienryhmineen. Tarkempi ohjelma on myöhemmin luettavissa Urantia-seuran internetsivuilla.

Ilmoittautuminen

viimeistään 13.1.2009

Kari Kippo 050 327 1045, koulutuskomitea-pj@urantia.fi

Pyydä vahvistus ilmoittautumisestasi

Hinnat	1. Täysihoitohinta pe-su	123,00 €/henkilö
	2. Täysihoitohinta la-su	91,00 €/henkilö
	3. Puolihoitohinta pe-su	71,00 €/henkilö (ruokailut)
	4. Puolihoitohinta la-su	65,00 €/henkilö (ruokailut)
	Yhden hengen huoneen lisämaksu on	15,00 €/vuorokausi

Tapahtuman järjestää Suomen Urantia-seura, www.urantia.fi

Kirjat jouluhintaan!

Urantia-säätiön Suomen-toimisto myy joulukuussa suomenkielistä *Urantia-kirjaa* 20 %:n alennuksella.

Urantia-kirja, kovakantinen 32,00 €

Urantia-kirja, pehmeäkantinen 20,00 €

Postitse lähetettäessä hintoihin lisätään postin perimä pakettimaksu.

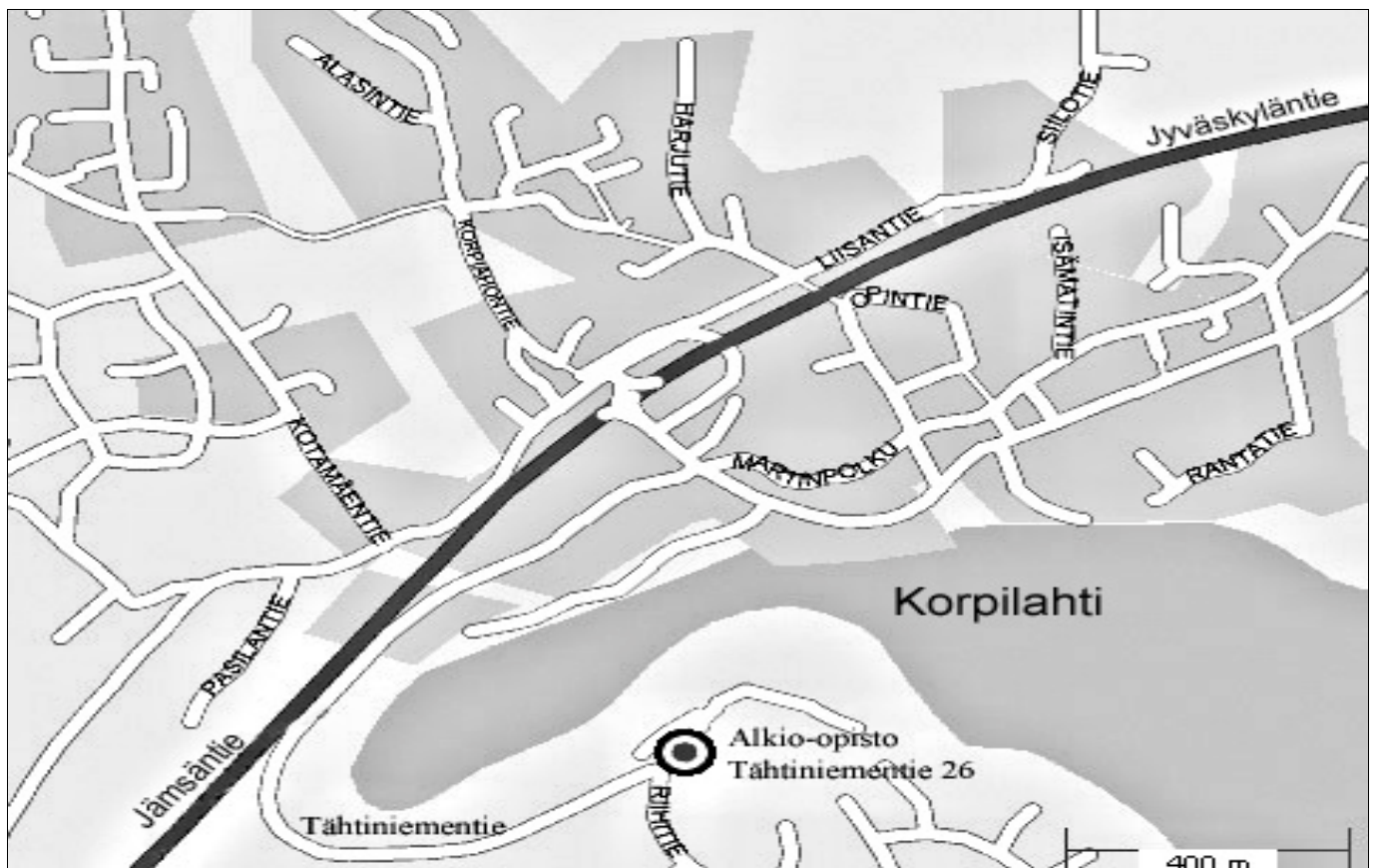
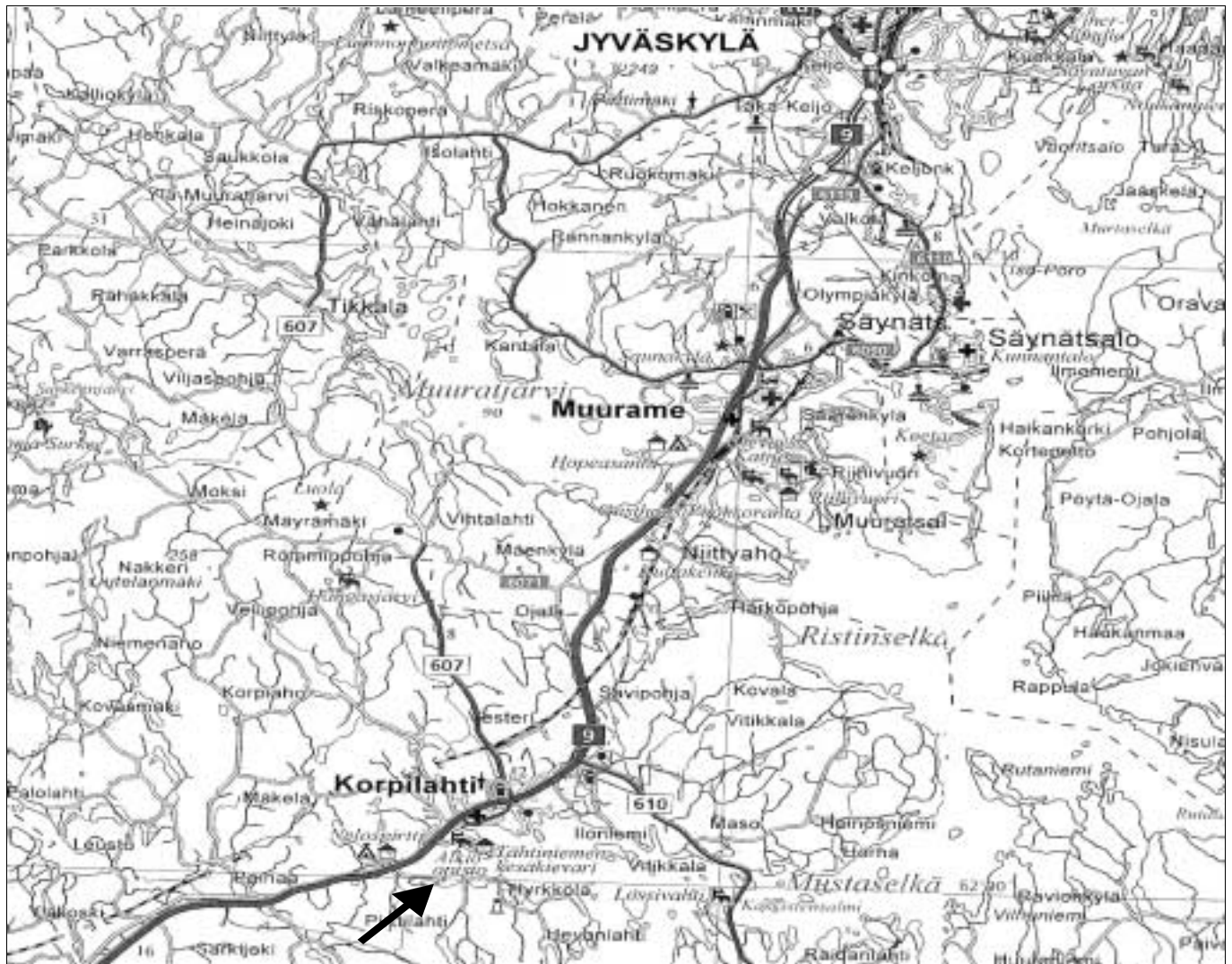
Tiedustelut ja tilaukset vuoden loppuun mennessä osoitteella:

Urantia-säätiön Suomen-toimisto

Osoite: Sivurinne 1 A,
01800 KLAUKKALA
Puhelin: (09) 879 4351, 040 830 1200
Faksi: (09) 879 7467
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa
Sampo 800012 - 70160873

HALLITUS JA KOMITEAT

Raimo Ala-Hynnä, puheenjohtaja	Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ Puh. 040 717 2933 puheenjohtaja@urantia.fi
Matti Tossavainen, varapuheenjohtaja	VANTAA Puh. (09) 873 2255; 050 310 9184 varapuheenjohtaja@urantia.fi
Helena Juola, sihteeri	Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO Puh. 050 530 7785 sihteeri@urantia.fi
Martti Vanninen, rahastonhoitaja	ESPOO Puh. 040 727 8714 rahastonhoitaja@urantia.fi
Tuula Parviainen, jäsenkomitean pj.	LAMMI Puh. (03) 674 3226 jasenkomitea-pj@urantia.fi
Kalevi Eklöf, julkaisukomitean pj.	KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200 julkaisukomitea-pj@urantia.fi
Kari Kippo, koulutuskomitean pj.	TAMPERE Puh. 050 327 1045 koulutuskomitea-pj@urantia.fi
Eija Seppänen-Bolotinski, konferenssikomitean pj.	VANTAA Puh. 041 534 8283 konferenssikomitea-pj@urantia.fi
Tapio Talvitie, sähköisen viestinnän komitean pj.	ESPOO Puh. 050 332 2739 internetpalvelut-pj@urantia.fi

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää syyskaudella 2008 esitelmätilaisuuksia Helsingin **Alppilassa**, osoitteessa **Kotkankatu 14-16 B** (ullakkokerroksessa).

Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **15.00**.

Tilaisuuksiin on vapaa pääsy.

Tervetuloa!

13.12.2008   **Kalevi Eklöf**

Opiskelu ja opettaminen

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraavaa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

Ryhmä, jonka yhteyshenkilönä on *Helena Juola*, puh. 050 530 7785 (silteeri@urantia.fi), kokoontuu vuonna 2009 joka toinen viikko. Aika ja paikka ilmoitetaan myöhemmin seuran verkkosivujen opintoryhmäpalsalla.

Vantaan opintoryhmän yhteyshenkilö on *Eija Seppänen-Bolotinski*, puh. 041 534 8283 (klo 16–21) tai (konferenssikomitea-pj@urantia.fi)

Kauklahden opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10.00, os. Kauppamäki 1, kerhuhuone 114, 02780 ESPOO. Lisätietoja:

Pentti Lehtela, puh. 0400 609 790 (pentti.lehtela@pp1.inet.fi).

Pertti Leinonen, puh. 0500 416 336 (tmi.leinonen@kolumbus.fi)

Martti Vanninen, puh. 040 727 8714 (martti.vanninen@kolumbus.fi)

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu joka toinen torstai klo 18.00–19.30. *Raimo Ala-Hynnälä*, Lahjaharjuntie 32 A1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 186 (gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Lisätietoja: *Juhani Leino*, (juhanileino6@gmail.com).

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Hämeentie 12 as. 7, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 3 A 1, 37500 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942 (kalevi.krekila@elisanet.fi).

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperänkatu 2 A 84, 90100 OULU, puh. 040 502 6604.

(reijo.hamari@luukku.com)

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (anja.vuori@pp.inet.fi).

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja: *Kari Kippo*, puh. (03) 265 4989, 050 327 1045.

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (tapio.pulli@kolumbus.fi).

Stockholm, Sverige

Urantia-studiegrupp sammankommer på adressen: Studieförbundet Vuxenskolan, Hantverkargatan 12, Stockholm. Tunnelbana: Rådhuset. *Michael MacIsaac*, tel. +46 73 576 4364 (mmacisaac@gmail.com).

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.